

## ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑

แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗

และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙

แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็น

พระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดขยะสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑

และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสยโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสยและนายอำเภอกมลาไสย จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อ บัญญัติ นี้ เรีย ก ว่า  
“ข้อ บัญญัติ องค์ ก าร บริหาร ส่วน ตำบล กมลาไสย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒  
ข้อบัญญัติ นี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ บ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราแล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติ นี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่ หรือ ทาง สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางที่มีใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองการบริหารส่วนตำบลกมลาไสย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ซึ่ง ได้รับ การ แต่ง ตั้ง

จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕  
เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลกลมาไสยเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุนัข แพะ แกะ หรือสัตว์อื่นๆ โดยเด็ดขาด

๑) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรมและเขตประชากรหนาแน่น

๒) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

๑.๓) สถานที่ท่องเที่ยว

๑.๔) วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

พื้นที่นอกจากที่ระบุใน (๑) และในเขตชุมชน ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้เกินจำนวน ดังนี้

๒.๑) ช้าง ม้า ไม่เกิน ๓ ตัว

๒.๒) สุนัข โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข ไม่เกิน ๕ ตัว

๒.๓) เป็ด ไก่ นก ห่าน ไม่เกิน ๒๐ ตัว

๒.๔) จำนวนสัตว์อื่นนอกจาก (๒.๑-๒.๒)

ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ในเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

๓.๑) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น หรือห่างจากชุมชน เกิน ๕๐๐ เมตร เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ดังนี้

(ก) การเลี้ยงสุนัข โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข จำนวนไม่เกิน ๒๐ ตัว

(ข) การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน จำนวนไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(ค) สัตว์อื่นๆ นอกจาก (ก) และ(ข) จำนวนไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

๓.๒) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น หรือห่างจากชุมชน เกิน ๑ กิโลเมตร เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ดังนี้

(ก) การเลี้ยงสุนัข โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข จำนวนไม่เกิน ๑๕๐ ตัว

(ข) การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน จำนวนไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตัว

(ค) สัตว์อื่นๆ นอกจาก (ก) และ(ข) จำนวนไม่เกิน

๑,๐๐๐ ตัว

ต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการ ดังนี้

๑. สถานที่ตั้ง

๑.๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๑ ๒ )

ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางนี้ าสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๒. อาคารและส่วนประกอบ

๒.๑) อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๒.๒) พื้นต้องเป็นพื้นแน่น ทำความสะอาดง่ายไม่เฉอะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๒ ๓ )

หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๒ ๔ )

คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๒.๕) การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๓. การสุขาภิบาลทั่วไป

๓.๑) การระบายน้ำ

ก ระบายน้ำ

ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคารให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

ข

น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๓.๒) การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

ก

ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

ข

ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ไม่ให้เป็นที่รำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

ค . ก า ร เลี้ย ง สัตว์ ที่มี ข น

ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันชนไม่ให้ปลิวพังกระจายออกไปนอกสถานที่

ง

ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

จ. ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๔ . จั ด ให้ มี ก า ร ส ร ้าง เส ริ ม ภู มิ คຸ້ ม กั น โร ค ใน สัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

๕

การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น

ข

อ

๖

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่สาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โ ด ย โ ม้ ป ร าก ฎ เ จ้ า ข อ ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลลาไสย แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือ ต ้อ ง เสี ย ค ่า ไ ช้ จ ่า ย เกิ น ส ม ค ว ร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วเก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าข อ ง สัตว์ มา ข อ ร ับ สัตว์คืน ภายใน กำหนด เวลา ตาม วรรค หนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลกมลลาไสย ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอ า จ เป็ น อ น ต ร า ย ต ่อ ป ร ะ ช า ข น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข

อ

๗

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อไป ฎี บั ดิ ห น ้า ที่ ต าม มา ต ร า ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลลาไสย ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข

อ

๘

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทลงโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้ นายกองค้การบรหการส่วนตําบลกมลลาไสย  
รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศ  
หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๖๐

(ลงชื่อ)ดาบตำราวจประดษฐุ ไพรินทร  
( ประดษฐุ ไพรินทร )

นายกองค้การบรหการส่วนตําบลกมลลาไสย

**อนมัติ**

(ลงชื่อ)นายส้มฤทธิ กิตติโชติ สุขสงค้  
( นายส้มฤทธิ กิตติโชติ สุขสงค้ )  
นายอําเภอกมลลาไสย